

پرورش فرد

سیمه صاف مصفا و قابل پذیرش هر نقش و نگاری است . که پیوسته دریچه دل خود را از پنجره های حواس باز کرده و برای جذب هر اخلاق خوب باید آمادگی دارد .

حساس ترین موضوع که باید مورد توجه قرار گیرد برحذر ساختن اطفال از معاشرت و همتشبیه بادان است . که اثر آن فوری است و خوی بد همتشبیه مانند امراض مسری به طفل منتقل میگردد .

طبع طفل مهیای آمیخته شدن بیرونی است . طفل باید از اخلاق و معاشرت ارزش و سفگان بر حذر شده و بآداب نیکو و عادات حمیله متخلی گردد . بموازات رشد اطفال و به نسبت پرورش ادراکشان باید با آنان چنین تفهم نمود ، که هر

شروع تربیت ، از آغاز طفولیت ، بیویه از همان هنگام است طفل کلمات را یکاک می‌آمد و زدو شروع بیاری میکند .

قال رسول الله (ص) . اکرموا اولادکم و احسنوا آدابهم یغفر لكم .
طفل را گرامی بدارید . وسائل ظهور شخصیت او را فراهم ساخته و هر چه زودتر روحیه اش را درک نمایید و احترام شایسته ای برایش ، فائق شوید . لوح خاطر طفل مانند شیشه عکاسی بوده و آئینه

محسن طالعی زی

هان . مراقب باشید ، این زمین پاک بزمیں
 شوره بدل نگردد .
 درگل شوره لاله افشاری
 بر نیاردمگر ، پشماسی
 درز مینی درخت باید کشت
 کاورد میوه‌ای چوباغ بهشت
 نظامی
 هرگاه دراین زمین تخم خیرافکنید ، او
 بسعادت دین و دینا میرسد . پدر و مادر نیز در
 ثواب آن شریکند . واگر بذر شرافکنده شود ، رو
 بشقاوت میرود . والدین نیز در عقاب می‌افتد .
 بهمین سبب ، خداوند متعال در قرآن مجید
 (سوره کهف آیه ۸۱) در حکایت مرح پدر و مادر
 دوستیم که حضرت خضر (ع) برای حفظ گنج آنها
 دیواوی را که روی گنج در شرف خواری بود برپا ساخت
 میفرماید : پدر و مادرشان صالح بودند .
 طفل طبعاً "بپرسش و کسب اطلاع متعایل است
 و همینکه قفل از زبان اطفال برداشته شد ، اغلب
 پرسشهایی دارند که برای آنان ، امری عادی
 بوده و در نظر اولیاء گاه عجیب و گاه غیر لازم و
 مزاحم جلوه‌گر است .
 در حالیکه این میل واستعداد را خداوند
 متعال در نهاد آنان قرار داده است .
 اینست که وقتی در قیافه پاک ، طفل می‌نگرید ،
 بروحیه اویی می‌برید ، و می بینید که فهم و
 درک مطالب و قضایا بسیار مصروف گنگا و اسارت
 ناحدیکه برای همین کنگا وی و دقت ، گاهی
 اعمال و رفتار بزرگان خود را می‌مونقلید می‌کند .
 قبلًا "اشاره شد ، و بازقابل توجیه می‌باشد ، که
 طفل چون ضعیف العقل است ، اغلب از درک
 مطالب و نتیجه افعال و اعمال خود نیز عاجز
 بوده و همواره محتاج بمساعدت و مددکاری ولی
 و مری است .

کسی میتواند برای خود دوست و مصاحب وندیم
 و ملازم انتخاب کند ؟ لیکن برای تشخیص اینکه
 از هرچهات باوی قدر مشترک داشته باشد ، بعلت
 ضعف قوه تمیزاو ، باید با استمداد و مشورت
 اولیای خود از بین همسالان کسانی را برای حشر
 و نشروع دوستی انتخاب نماید که خود و خانواده اش
 از رذایل اخلاقی بدور بوده ، و صاحب فضیلت
 و کمال باشد .

توه فرزند خود را تربیت کن
 که ماندنام نیکت رانشانی
 زگرگان بوسف خود رانگبار
 و گرنه میدرندش ناگهانی
 اگر در کودکی فرزند خود را
 نیاموزی ادب نامهربانی
 چه خواندی قصه نوح نبی را
 شواز لیس من اهلک بیانی
 بگو با او ، کدار هم صحبت بد
 حذر کن ای پسر تامیتوانی
 که خوی همنشین بدکسی را
 نیرسد از کدامین خاندانی
 رخوی آتشین همنشینان
 بسوزد آبروی دودمانی
 کنون از بیرون پند نیکیختان
 دراین باره نوشتمن داستانی
 که چون سیاره درس معرفت را
 بخوانی از نهال و باغبانی
 آری ، دل اطفال چون زمین پاک ، قابل ولایق
 هر بذر و هسته است .

چونکه باکودک سروکارت فناد

پس زیان کودکی باید گشاد

حال که از علاقه طفل به کسب اطلاع و تمايل وی بجواب هرنوع پرسشی که (محبولش رامعلوم خواهد نمود) آگاه شدید ، هیچگاه نباید ، بدین نکات کم اعتنا بوده و در مقابل پرسشها مشکلات آنان ، بتصور عجیب بودن سؤال و یا غیر لازم بودن آن و یا بعدتر کم حوصلگی و گرفتاریهای روز ، ترشویی و یا خوشنودی نشان دهید .

بلکه بافرض فشار تکالیف زندگی و یا ماضیقه معیشت و سایر ناملایمات محیط نیز میباشد باصبر و عزم ویژهای این فشارها متحمل شده و بیرش بچگانه آنان درخوارادرآشان پاسخ مفید و مناسب داده ، آنهارادر میدان زندگی بدون یارویا و رنگدارد ، بهجن و تردید و کوردلی چارشان نسازید .

پس همیشه باید با بکار بردن حلم و حوصله ، بنحو شایسته‌ای مشکلات جگرگوشگان خود را با محبت و نرمی حل نمائید .

پدران و مادرانیکه دارای احساسات عاقلانه باشند خوب میفهمند که طفل اگر دانستی‌های مربوط بخود رانداند ، زود یا دیر مرتفع خبط و خطأ خواهد شد .

اگر تمکر حواس و حافظه اطفال را تقویت نکرده و از این راه چراخ امید و شهامت را در دل آنان نیافرزویید قطعاً "در زندگی برقا و موقفيت نائل نشده و از سعادت زندگی بی‌آلایش محروم میمانند .

بیگانه ساختن طفل از مجهولات و منفرد ساختن وی از مشکلات و پاسخ‌ندادن بپرسشها یکه دارد او رامحروم و دل مرده می‌سازد .

بی قیدی در این موضوع مهم است ، که او را در تمام مراحل زندگی ، امور دنیوی و اخروی فعالیت ، دانش و ارزش ، در تاریکی باقی گذارده و راههای را که در پیش‌دارد ، همیشه به تزلزل و خاطری‌ناتجم می‌پیماید .

چه کند ، اگر متزلزل و آشفته خاطر نباشد ؟ چه کند ، اگر در نادانی و غفلت باقی نماند ؟ در اثر بی‌قیدی ، که درباره‌اش شده او نمیتواند بسیند ، و بفهمد ، و راه برود ؟ بویژه هرگاه وضعی که احساس نموده و از آن رانده شده ، برایش حائز اهمیت بوده و با حرادث محرومیت زای قبلی پیوستگی داشته باشد ، ممکن است اثر مخرب عمیقی در شخصیت وی باقی بگذارد .

او اگر روزی در سرکلاس ، مقدمات مرطوط بدرسی را بعلت غفلت خود ، و یا ناقص بودن شرایط و محیط خوب درکنکرد و سپس در خانه هم در آن درس و مشق باویاری نشده باشد ، ناچار همیشه خود را نسبت بموضع آن درس بیگانه‌نوان آشنا خس می‌کند . بعدها نیز درباره همان درس درک نشده بحث دیگری پیش آمده ، و مثلاً وقتی موضوع مربوط بجهان حشرات و نباتات ، و یا ابرها و ستاره‌های باشد ، با اشکالیکه قبل از بوجود آمده بود ، چون هنوز از بیگانگی و ناآشنای بدر نیامده و در فهم مقدمات کسری داشته ، همیشه حیران و مبهوت‌مانده ، در نتیجه از همان روزهای اول از بسیاری چیزها که سایر شاگردان درک کرده‌اند ، بی‌خبر می‌ماند .

آنگاه آموزگارش او را بی‌استعداد و عقب‌مانده بحساب آورده ، شاگردان همکلاس نیز با دیده استخفاف باونگریسته‌اند .

حاصل چنین صحنه‌ای است که طفل از کتاب و درس و وسائل آموزش و حتی از مدرسه و معلم متنفر

میگردد .

برخورداری از سلامتی و داشتن زن و فرزند و
زیبائیهای زندگی و وجود دوستانی که دارید
حس شکر گزاری در خود ایجاد کنید .

ای قناعت ، توانگرم گردن

که و رای توهیج نعمت نیست

سعده

پدران بصیر و مادران آگاه که احیاناً " از ثروت
و مکنت کافی بهره مند نبوده و در عین حال
عهده دار وظیفه سنگین تعلیم و تربیتند ، باید با
بیشه ساختن صبر و قناعت و شکر گزاری امصور
بگذرانند و با بر ملا نساختن نقاط ضعف زندگی
خود در نزد اطفال روح آنانرا جریحه دار نکنند
و گرد ملال بر چهره آنان نپاشنند .

در اجرای این منظور نیز نباید ارشمندی از مشکلات زندگی
صریحاً نالموشکوه داشته و یا از گردش روزگار
خود عدم رضایتی ابراز نمایند . تا همین رویه
که خود حاکی از مراتب صبر و شکر گزاری است
در آنیدن خستین سرمشق زندگی فرزندان باشد و
آنها نیز (تا با غوش گرفتن شاهد مقصود) با
چنین فقر معصومانه و آبرومندانه ،

فرقیکه در حین ابتلای آن آبروی انسان نریزد

فرقیکه با قناعت و عزت نفس ، و رضامندی و
شکر گزاری توأم باشد ،
فرقیکه ، انسان در اثر بیم و هراس از آن مقام
والای خود را پائین نیاورد .

و بالاخره ، فرقیکه فخر زنده دلان است " آشنا
گردن .

پند چه دهی ؟ نخست خود را

محکم کمری زیند بربند !

چون خود نکنی چنانکه گوئی

پند تو بود دروغ و تر فند !

ناصر خسرو

قول خلاف به طفل ندهید که در حدیث است
حسن العهد من الايمان ، سعی کنید ، همیشه
بوعده هائیکه بوي میدهید و فاماکنید . تا او بیز
در زندگی بخوش قولی و نظم و ترتیب عادت کند
اگر در اجابت خواسته او استطاعت نداشتند و بیا
خواسته اوزائد بوده (و با مصلاح پا را از گلیم
خود درازتر نموده است) با لحنی ملایم ، و
محافظه کارانه ، وغير صريح چگونگی دشواری و بیا
عدم امکان) و یازائد بودن خواهش او را بطوریکه
بروحیات وی لطمہ ای وارد نشود ، با وتفهیم نموده
و بدون اظهار فقر مالی دشواری مطلب را تاحد
مقتضی برایش روش سازید ، و بقیه مطالب و
محظورات را تا فرار سیدن س مقتضی فرزند حزء
اسرار خود پنداشته و از افشاری آنها خوددار
باشید .

یادآوری مطالب اخیر ، ما را براین وامیدارده
هرگاه خواندن این سطور ، در باه بعضی از
خوانندگان عزیز وصف الحال تلقی شده و احساس
نگرانی و ملال نموده باشند ، بدلالی و تسلی
بپردازیم .

اگر چنین است ؟ آگاه باشید ! با فرض اینکه
این مطالب را ظاهراً " شامل حال خود می پنداشید
در این تشخیص و پندار ، راه عجله در قضاوت
را بیموده و در امتیاز خوشبختی و یانگرانی
خویش تنها بمقایسه خود با دیگران برداخته اید .
و حال اینکه جا دارد ، برای تشخیص درجه
سعادت خود با تفکر در نعم الهی و احساس

